

NATURĂ VIE

Te uiți în jurul tău și vezi splendoarea
Naturii ce renaște înflorind
Și o compari mereu cu-nfățișarea
Sărbătorii petrecute prin colind.

È minunat un fulg de nea cum cade
În forma sa perfectă ca o stea.
Dar gingășia unui ghiocel cum șade
Parca nimic n-o poate imita!

Tot ce vedem, din Dumnezeu există!
Și tot ce mișcă Lui îi aparține.
Nu e născut din teoria Darwinistă.
El ne-a creat, pe mine și pe tine!

È uimitor să vezi decorul
Naturii ce-a creat-o Dumnezeu
Să stii că El e autorul
Legământului prin curcubeu.

Cine-ar mai putea vreodată
Să fie ca Domnu-n stare
Să-ți arate blândul soare
Răsărind încet din mare?

OCHIUL CREDINȚEI

O doamnă privea un tablou al marelui
artist englez J.M.V. Turner.

"Domnule Turner, - a zis femeia, - eu
nu pot să văd natura pe care o pui dum-
neata în picturi!".

Pictorul a spus:

"Și nu ați vrea să o vedeți, doamnă?".
"Ba da", a răspuns femeia.

Biserica Creștină Baptistă

"BIRUINȚA"

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Cristina Goron
Tehnoredactare: Dan Matei

Ape limpezi și izvoare
Munți înalți, câmpii și mare
Toate spun că El e Tatăl
Naturii-nconjurătoare.

Totu-i minunat! Dar omul,
Din fire, neastâmpărat
De când a-ntâlnit atomul
Strică tot ce-a fost creat!

Facem parte din natură
Suntem obiecte vii.
În loc de iubire-i ură!
Doamne, când o să revii?

Să vedem pământul nou...
Facă-și loc neprihănirea!
Tu să fii al său erou,
Ce ne-aduce fericirea!

Sorin Zah

Artistul a spus:

"Numai ochiului unui artist își arată
natura gloria ei și numai ochiului cre-
dinței i se arată gloria și frumusețea
Domnului Isus".

Ionel Tuțac - Fântânile inspirației

Anunțuri

Miercuri ora 18.00 Repetiție de cor
Joi ora 18.00 Închinare și studiu biblic
Duminică ora 09.30 Grupurile de rugăciune
Duminică ora 09.30 Pregătire pentru botez
Duminică orele 10.00 și 17.00 Servicii de închinare

**"Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până
la sfârșitul veacului." Amin. (Matei 28:20b)**

EDITORIAL

Pastor Daniel Chereji

DIN CUPRINS:

pag. 2 **Recunoștință**

pag. 3 **Învierea**

**„Domnul a găsit cu cale să-L
zdrobească prin suferință... Dar,
după ce Își va da viața ca jertfă
pentru păcat, va vedea o sămânță
de urmași, va trăi multe zile, și lu-
crarea Domnului va propăși în
mâinile Lui. ”
(Isaia 53:10)**

RISIPIND ÎNDOIALA

**„După patima Lui, li S-a înfățișat
viu, prin multe dovezi, arătându-li-Se de-
seori, timp de patruzeci de zile, și vorbind
cu ei despre lucrurile privitoare la Îm-
părăția lui Dumnezeu.“**

(Faptele apostolilor 1:3)

Aparițiile de după înviere ale lui Isus
Cristos n-au fost nicidecum sporadice
sau îndoielnice. Cristos a crezut de cu-

viință că trebuie să se arate ucenicilor
Săi în mod repetat pentru a risipi orice
fel de îndoială cu privire la evenimentul
grandios al învierii Sale.

Se pare că Noul Testament relatează
pe larg doar câteva dintre aceste arătări,
doctorul Luca subliniind faptul că în re-
alitate acestea au fost mult mai multe.

Ceea ce putem afirma cu certitudine
este că Isus S-a întâlnit după înviere cu
ucenicii de suficiente ori pentru ca a-
ceștia să fie pe deplin convinși, fără nici
cea mai mică urmă de îndoială, că în-
tr-adevăr Cristos a înviat din morți.

Impactul realității învierii a fost co-
vârșitor în viețile lor, astfel încât din mo-
mentele acelea, viața lor s-a așezat pe
drumul fără de întoarcere al sacrificiu-
lui, apostoliei și mărturisirii.

Într-adevăr, după în-

[Continuare pag. 2](#)

vierea lui Cristos, viața niciunui ucenic nu a mai fost la fel. Pentru ca lucrul acesta să fie posibil, timpul pe care l-a petrecut Cristos cu ei după înviere a fost crucial. Acele întâlniri atât de binecuvântate au avut menirea să risipească și ultimele fărâme de îndoială care mai puteau fi cuibărite prin cotloanele minții vreunui dintre ei.

Ori de câte ori avea să fie contestată și pusă la îndoială învierea, ucenicii puteau să își amintească cu drag clipele scumpe petrecute cu Domnul în zilele dintre înviere și înălțare. Oare cine ar fi putut să zdruncine convingerile clădite cu asemenea dovezi de necontestat în mintea și inima lor?

Noi am ales să mergem în urma Domnului, fără să avem privilegiul apostolilor, dar în schimb, am fost binecuvântați cu darul nemeritat al credinței, astfel încât să acceptăm tot ceea ce ne prezintă Cuvântul lui Dumnezeu cu privire la felul în care se capătă iertarea, mântuirea și viața veșnică.

Ne-am dăruit lui Cristos, mergem cu nădejde pe urmele Sale, dar cu toate acestea, uneori inima ne este cuprinsă

RECUNOȘTINȚĂ

“Cine aduce mulțumiri, ca jertfă, acela Mă proslăvește, și celui ce veghează asupra căii lui, acelaia îi voi arăta mântuirea lui Dumnezeu.” Psalmul 50:23

*M-ai ridicat
Din pulbere și timp,
din lumea plină de păcat.
M-ai scos din bezna nopții
Și mi-ai dat lumină
Mi-ai dat un nume
Și m-ai înălțat.
Să luminez în lume
cu adevărat,
Cuvântul Tău cu fapte*

de temeri, frică și îndoială.

Ceea ce putem face în asemenea clipe este să înțelegem că la fel ca și în cazul ucenicilor, îndoiala nu poate fi risipită decât în părtășie cu Domnul.

În cele mai grele momente ale vieții de credință, putem afla încurajare, întărirea credinței și resursele pentru a merge mai departe, în brațele Domnului.

Duhul Sfânt care a fost așezat în noi la promisiunea Fiului, va lucra convingeri depline cu privire la cine suntem și va interpreta pentru noi Cuvântul lui Dumnezeu în așa fel încât să-l poate pricepe chiar și cel mai slab.

Cu orice fel de probleme ne-am confrunța, Domnul ne așteaptă cu brațele deschise, să stăm în preajma Lui, să ne deschidem inima, să-i sorbim cuvintele și să căutăm să-i cunoaștem planurile. Cu cât vom umbla în mai multă intimitate cu El, îndoiala va fi risipită, iar încrederea, liniștea și pacea vor fi restaurate.

pastor Daniel Chereji

*De-a pururi voiesc să împlinesc
Și cu credință sfântă
Mereu să te urmez.
Să scot din mine ce e rău,
Ce e uscat și mă-ntinează
Și viața nu mi-o luminează.
Să-mi frâng inima –n regrete
Fost pribeag prin lumea de amar.
Îți mulțumesc
Căci mi-ai întins
O mână salvatoare
Cu nemărginitul Jertfei Tale Har.*

Troancheș Margareta

M-A AFLAT PE CĂI STRĂINE (1758)

„Care om dintre voi, dacă are o sută de oi, și pierde pe una din ele, nu lasă pe celelalte nouăzeci și nouă pe islaz, și se duce după cea pierdută, până când o găsește? După ce a găsit-o, o pune cu bucurie pe umeri; și, când se întoarce acasă, cheamă pe prietenii și vecinii săi, și le zice: «Bucurați-vă împreună cu mine, căci mi-am găsit oaia care era pierdută.»” Luca 15:4-6

Robert Robinson s-a născut pe data de 27 septembrie 1735 în Swaffham, Norfolk, Anglia. Din cauza greutăților din familie, la vârsta de 14 ani, mama sa care era văduvă l-a trimis la Londra să învețe arta tunsului și a bărbieritului, însă tânărul Robinson își petrecea timpul mai mult citind decât lucrând. Perioada următoare a fost foarte zbuciumată pentru el, ajungând să-și neglijeze mama și chiar pe Dumnezeu, trăind în păcat în anturajul unor tineri fără căpătăi. Într-o zi, grupul de tineri din care făcea parte și Robinson a întâlnit o țigancă și, obligându-o pe aceasta să bea lichior din sticlele lor, i-au poruncit să le ghicească viitorul. Ca să scape de agresori, femeia și-a îndreptat degetul către Robinson și i-a spus: „Tu vei fi singurul dintre derbedeii aceștia care va ajunge să-și vadă nepoții și strănepoții.” Tânărul a răspuns: „Dacă vreau să-mi vad nepoții și strănepoții, atunci trebuie să schimb ceva în viața mea, pentru că în felul în care trăiesc astăzi nu am nicio șansă.”

În acele zile s-a hotărât să meargă să-l asculte pe George Whitefield, care predi-

ca despre mesajul lui Ioan Botezătorul de lângă Iordan, care cuprindea, printre altele, și această întrebare dură: „**Pui de năpârcci, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare?**” (Luca 3:7). Tânărul ascultător, măcinat de un adânc sentiment de vinovăție, s-a predat Domnului și a devenit un bun metodist. Atunci, Robert avea 20 de ani, iar doi ani mai târziu a scris versurile acestui îndrăgit imn, care reflectă foarte bine trăirea lui.

Nu a trecut mult timp și Robert Robinson s-a mutat de la metodiști la bapțiști, ajungând chiar să păstorească o biserică baptistă în Cambridge, Anglia.

Din acel moment, viața lui a devenit foarte agitată, împărțindu-și timpul între slujba pastorală și scrierea de imnuri religioase și eseuri teologice.

Într-o zi, Robinson a întâlnit o femeie care cânta imnul compus de el și s-a oprit lângă ea ca să o asculte. Când l-a observat, femeia l-a întrebat: „**Îți place cântecul?**” Cu lacrimile curgându-i pe obraji, acesta a răspuns: „**Doamnă, eu sunt compozitorul acestui imn. De mult nu am mai simțit dragostea lui Isus așa cum am simțit-o atunci când l-am scris. Aș da orice din lumea aceasta să mă mai pot bucura măcar o dată cum m-am bucurat atunci.**”

Voi cânta doar despre Isus: istorisiri despre compunerea imnurilor sacre

de Bebe și Bianca Ciaușu

Copyright © 2011 Casa Cărții

www.ecasacartii.

Folositi cu permisiune

**„Doamne Dumnezeul nostru,
cât de minunat este Numele
Tău pe tot pamântul!”
(Psalmi 8:9)**